

І в рай іди кінець кінцям!
У злодія вже злодій краде,
Та ще й у церкві. Гади! гади!
Чи напили ся ви, чи ні
Людської крові?! — Не мені,
Великий Господи, простому,
Судить великії діла
Твоєї волі: люті зла
Не дієш без вини нікому!«

І плакав Гус, молитву дія,
І тяжко плакав; люд мовчав
І дивувався: що він діяв?
На кого руки піднімав?
»Дивіть ся, люде! Ось де була,
Що я читав!« І показав
Перед народом. Всі здригнули:
Іван Гус буллу розідрав!

III.

Із Вифлеемської каплиці
Аж до всесвітньої столиці
Луна, гогочучи, неслась;
Ченці ховають ся: мов кара,
Луна в конклаві оддалась, —
І похилила ся тіяра...

Шепочеть ся Авіньоно
З римськими ченцями;
Шепочуть ся антіпапи,
Аж трясуть ся стани
Від шопоту. Кардинали
Як гадюки вють ся
Круг тіяри, та нищечком
Мов коти гризуть ся
За мишеня. Та й як таки?
Однієї шкіри
Така сила! А м'ясива!
Аж здригнули мури,
Як зачули, що у Празі
Загелкали гуси
Та з орлами летять бить ся...